

MAGYAR CSERKÉSZ

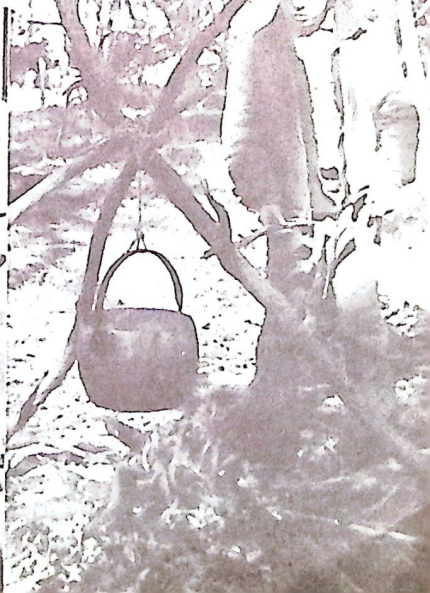
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXV. (49.) ÉVFOLYAM

1974. 5-8. SZÁM

Őrsvezető-tábor Argentínában

„A második honalapítás”

Ha valaki megkérdezné tőlem, hogy összehasonlíttva a mai emigrációs cserkészteinket a 10–15 évvel ezelőttivel, mi az, amit a legnagyobb küldönbségnek látok, talán az mondanám, hogy a legnagyobb különbség, hogy más dimenziókban gondolkodunk (és cserkészkedünk). Az a 10–15 évvel ezelőtti időszak — az ötvenes legvége és a hatvanas évek legeleje — volt a Szövetségen belül a „második honalapítás” kora. Ebben az időszakban létesült számos intézményünk, és ekkor kezdett kialakulni cserkészteink sok olyan munkamódszere és aktivitása, ami ma már komoly hagyomány ill. kikristályosodott rendszer erejével bír.

Ebben az időben alakult ki a mai formájú vezetőképzés főképp tisztí és segédítési vonatkozásban, ekkor kapott állandó helyet a vezetőképzésünk a Sik Sándor cserkészparban (Fillmore, N.Y.). Ugyancsak ekkor szerveződtek meg a Kerületek amik megvetették a komolyabb formájú regionális összműködés alapjait. Ebben az időszakban kezdődtek el a rendszeres buffalói Tiszti Konferenciák, és ekkor lett az 56-os menekültek nagy része amerikai vagy kanadai állampolgár, ami mérhetetlenül megkönnyítette főképp az utóbiának a határon való átlépést.

Az 1959-es Vezetőképző Táboron (Csányig tanya — Kanadában a Niagara felszigeten) szenzációként hatott az odaérkező winniepegi kontingens (Manitoba) mint akik a távoli vadnyugati pusztákról érkeztek, a Szövetség akkori amerikai horizontjának a szélére. Európaiakra még csak gondolni sem mertünk, és csak a Magyar Cserkészklub tudtuk, hogy ott, Ausztráliában és Dél-Amerikában is van magyar cserkészlet.

Az 1960-as Jubileumi Táboron már az egész amerikai kontinens keleti felén lévő magyar cserkészlet mind együtt táboroztak, és a következő években már a kaliforniai vagy vancouveri cserkészlet sem jelentettek különleges szenzációt a V.K. táborokon. Az elmúlt években pedig az európai kontingens megszokott része lett a fillmorei V.K. táboroknak, és a dél-amerikai és ausztrál magyar cserkészlet sem mennek már ritkaságszámba. De ez nem csak a központi Vezetőképző Táboron van így. Az Európai Nagytábor sem volt kivétel (tőlünk is volt egy résztvevő: Csukonyi Zsolt). És sorolhatnánk tovább ezt a horizont tágulási folyamatnak az állomásait, de mint minden nagy építmény ez is kis alkotóelemekből áll (tégla) is mondhatnánk, de az itt nyugaton nem

tipikus építőanyag). Ez a horizonttágulás sem indulhatott és táplálkozhatott folyamatosan felülről. A saját kisebb horizontunkat kell elsősorban tágítani, az aránylag könnyebben elérhető másik magyar csapatokkal való minél szorosabb és intenzívebb összműködéssel. Ez ad cserkészteinknek változatosságot, te-

(Tárogató)

Két kép a garfieldi (N.J.) cserkésznapról.

Egy ausztrál példa

A lap más helyén foglalkozunk azal, hogy a fillmorei tisztítáborba az 1974-es évben Ausztráliából is érkeztek jelöltek, mégpedig Melbourneból (Fekete Sándor és Csillag Gizella) és Adelaideból (Tóth Júlia és Lőrincz Mária). Itt csak azt

rem új baráti kapcsolatokat, és nyit meg a gyerekek számára új dimenziókat a magyar cserkészlet keretén belül.

Úgy érzem, hogy Kaliforniában ilyen szempontból folyamatosan és jó irányban haladunk előre.

A TALÁLKOZÁS ÖRÖME

Európai, ausztráliai, dél-amerikai fiatal cserkészvezetőkkel nézegetjük New Yorkot, ezt a behemót várost. A sétahajó csendesen kelepelve úszik velünk, a fedélzeten sütkérezünk és beszélgetünk, apró csoportokban. Ez a sétahajózás mostmár minden esztendőben kijár a vendégeknek. Még maga Bodnár Gábor bá, az üv. elnök is időt szakít magának, hogy együtt lehessen velük.

Szóval magyarázzuk nekik New York rejtelmait — amit mi sem ismerünk — és közben mindeniknek felteszem a kérdést, csak úgy mellesleg:

— Jelent-e neked valamit, hogy a Sik Sándor cserkészparkban más magyar fiúkkal, lányokkal találkozótál?

Egyszerre felderülnek az euró-

taljai közé csöppentél volna?

— Oh, az nem ugyanaz, az is jó, de nem ugyanaz...

Kicsit gondolkodik, nem tudja szavakba foglalni. De mégis.

A sétahajó fedélzetén Bodnár Gábor ügyv. elnök New York rejtelmait magyarázza a vendégeknek.

— Látnod, köztünk mégis van egy közös...

Nem találja a szót. Segítek.

— Kapocs?

— Az, igen. Mind magyarok vagyunk. Úgy szólunk egymáshoz, mintha, várj csak... mint-ha...

— Testvérek volnátok?

— Igen, úgy. Egy pillanatig se

— És levelezni is fogtok?

— Most is levelet írok, nem látod? Pedig néhány napja váltunk el.

— Gondolod, hogy később, évek múlva is írtok egymásnak?

— Mit gondolsz? Persze! Ez

pai, ausztráliai fiatal magyar arcok.

— Hogyne! Ez volt a legnagyobb dolog a világon.

— Miért?

— Tudod, az ember eljön, mondjuk, Melbourneból, ilyen irtoztos távolságra s akkor egyszerre belecsöppen hasonló körülmények közé, akik Torontóban élnek, vagy Stockholmban, esetleg Párizsban.

— Volt közös témátok?

— Elsősorban a cserkészlet.

— De azért más is?

— Milliót! Nem fogytunk ki egymás faggatásából.

— De talán ugyanolyan jól éreztél volna magadat, ha valami más nácio hasonló korú fia-

volt lámpalázam, ha valamelyiket megszólítottam. Csak úgy oda-léptem, s megkérdeztem, mi a neved, hol élsz, mit csinálsz ott-hon s ilyen dolgokat...

— A címét is felírtad?

— Egész könyvem van címekkel...

Kálly Gyurkabát, az európai került parancsnokát nem érdekli a new yorki „skyline”, — ő csak írja, írja leveleit...

fejeztem be a beszélgetést. Nem tudom, mit mondott? Már t.i. nem tudom szöszszert. Mind ugyancsak mondták lényegében. Legfeljebb Toldalagi Pali (Párizs) kissé mélyebben, megfontoltabban nyúlt a kérdésbe. Vagy Otrubay István (Luzern, Svájc), aki véletlenül került a magyar cserkészek közé. Ő maga sohase volt cserkész, talán nem is halott „eféléről”. Csak úgy utazgatott az amerikai kontinensen és egyszerre találkozott a magyar cserkészekkel. Azóta velük tart mindenfelé. Ő is itt ül a hajón és szorgalmasan írja a címeit. Cserkészmezegetést kapott. Aligha győgyul már ki belőle.

Még egy kérdést tettem fel.

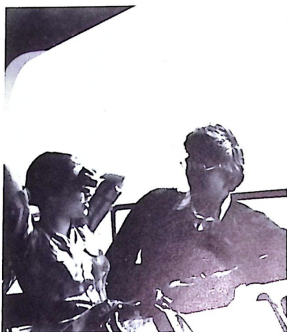
— Milyen nyelven beszélgettetek Fillmoreban?

— Magyarul. A venezuelaiak

nem tudtak németül, vagy a hollandiaiak nem beszéltek spanyolul. Erre az első percekben rájöttünk. Magyarul beszélgettünk, énekeltek, imádkoztunk.

Végül kénytelen vagyok elárul-

ni még egy műhelytitkot. Nemcsak beszélgettem velük, hanem fényképeztem is őket. Kiderült, hogy pocskrossz képeket csináltak. Egyik-másik filmkockám nem is volt semmi.

VK TISZTITÁBOR 1974 (FILLMORE)

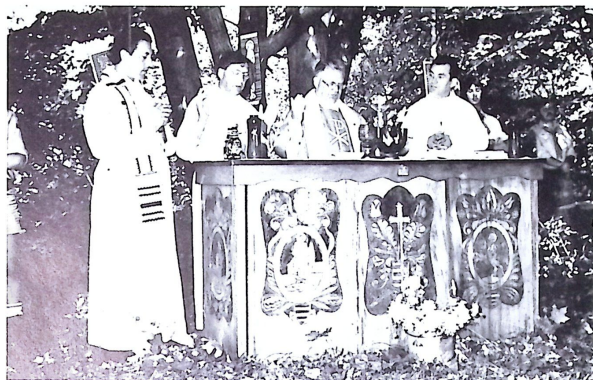
Istenem, nézd Sárka ... paprikás csirke nokkedlivel ... — hangzott nemrég egy mélyről fakadt sóhaj a new yorki Második Avenue egyik ismert magyar vendéglőjében. Aki így sóhajtozott, bizony messzi földről érkezett, Sao Paulóból. Előzőleg már bejártuk New York magyar negyedét és brazilai vendégeink, akik — mondanom sem kell, hogy a fillmore-i tisztítáborra érkeztek — már túl voltak az első nagyobb

mindenki magyarul beszél az utcán, üzletekben; hogy itt van magyar templom, stb. Máshol bizony ilyen nincs, hiszen a magyar kolónia csekély számú és csak a nagyobb ünnepeken jön össze baráti találkozóra. A cserkészlet megindulása, melyben úgy Dr. (Dénes) Tibornak mint (Hársi) Sárkának oroszlan-része volt, nagy lépést jelentett azon az úton, hogy Sao Paulóban is közelebb kerüljön egymáshoz idegenbe szakadt nyolcadik törzsrünk.

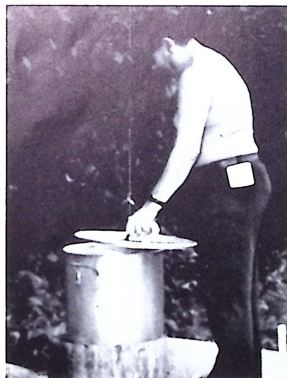
Novák Judit komoly lendületben

Tibor és Sárka azonban nem voltak egyedül, mások is gyűltek akkor már Amerika különböző pontjain, hogy majd Fillmoreban találkozzunk. Szabó Csaba, akinek édesapja Teleki Pál belső munkatársa volt, ugyancsak Braziliából, heten (Gazsó Gáborné, Márton Gábor, Balthazar István, Gyuris Attila, Fedor Aliz, Bodócsy Endréné és Horváth Ernő) Venezuelából, a többiek pedig Amerikából (Avakumovits Ottó San Franciscóból, Jávorszky Miklós Los Angelesből) jöttek, hogy magukba szívják az „összes tisztí tudományokat” ...

Tábori mise a Sik Sándor cserkészpark jái alatt.

meglepetéseken. Nekik egyenesen „megdöbbenő” volt, hogy itt magyar negyed van és (majdnem)

A „bélügyminiszter” (Dr. Vareska György).

Tábornytás, — a fű még jó magas, később letaposták.

A TÁTRA TÉLTÁBOR

hirdetését meglátva, még a MCs szerkesztője is kedvet kapott hozzá, legszívesebben repülőgépre pattant volna, hogy meg se álljon Szentjakabfalváig. Ezt az európai táborát a zillertali Alpok festői helyén, Ahrntalban, az 1100 méter magasan fekvő St. Jakob helységben rendezték meg, a résztvevőknek lefoglalták a „Pensio Juggman”-t, mely 200 személy részére elegendő két épületből áll. Mindkét korszerű épületben 4-6 ágyas szobák, hideg-melegvíz, fürdőszobák, zuhanyok, stb. (Kedves Gyurkabát, nem kényezteted el tulságosan azokat az európai cserkészeket? Nehogy elpuhuljanak!)

A Klausbergen (2500 méter magas) silift van, nem is egy, hanem három, külön pályák a kezdőknek, külön a haladóknak, oktatók, korszolypálya, stb.

Előseppen a nyálunk!

*

KÜLÖN ELISMERÉST

kapott Fischer Viktor vezetőtiszth-tól a philadelphiai 10. sz. Jedlik Anyos és a 48. sz. Leővey Klára cserkészcsapat a kelet-európai cserkész szövetségek táborán tanúsított kiváló szereplésért és a Magyar Nap megrendezéséért. Az elismerésről szóló levelét a vezetőtiszth-tól a kitűnő parancsnok házaspárnak, Pigniczky Lászlónak és Pigniczky Lászlónénak küldte. Di-

cseretben részesültek az 5. sz. Bornemissza Gergely csapat őrvezetői is.

Dr. Chászár Edét, az Indiana-i (Pa.) egyetem tanárát „full professor”-rá nevezték ki. A Magyar Cserkész szeretettel köszönti külügyi vezetőtisztségéből az alkalmából.

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Medgyessy Ágnes st és Lendvai-Lintner Imre cst Torontóban, Fedor Aliz cst és Beltrán Vince (De Diego) Caracasban, Balogh Izabella és Rozsos Miklós öregcserkész New Brunswickban, Seitz Jenő öregcserkész és Kószó Ágnes st Philadelphian házasságot kötöttek. Szerencsekívánatainkat küldjük.

Fent: Az európai küldöttség.
Lent: Tisztelgés.

Mikor a táborban az első zászlófelvonásra sorakoztunk, nyugodtan elmondhattuk, hogy a világ (majdnem) minden tája képviselve volt. Hegyi György atya a hollandiai magyarok r.kath. lelkesze Európát képviselte, az ausztráliai küldöttség pedig a szomszédban (segédítési tábor) volt; így mindannyian együtt voltunk. Még nekem is, aki már nagyon régen járom a cserkész országutakat, megható volt végignézni soraikon. Majdnem mindenki máshonnan jött, jóformán a világ egyik vagy másik végéről, mégis egy gondolat vezérelt és testvéri szeretet kapcsol össze mindnyájunkat. Elmélkedésre azonban nem sok idő volt, mert a „napirend” ez a csodálatos lelki mozgatóereje minden VK tábornak már „életbe lépett” és az

események pergése drámai gyorsasággal kezdetét vette. Az idő jóformán repült. Gyakorlati dolgokkal nem sokat foglalkoztunk, hiszen minden résztvevő előzetesen már végzett Gilwell táborn

Mintha tudnák, hogy belekerülnek az Emcsébe.

vagy annak megfelelő gyakorlati tudással rendelkezett, tehát „szakmabeli” volt. Ezért mindjárt a tábor elején kitűnő hangulat, szellem és lelkesedés alakult ki, ami elmélyült munkát és az elég nagy anyag teljes és sikeres elvégzését tette lehetővé. Az előadók nagyon alaposan (mint mindig) felkészültek: Dr. Papp Gyula cst. a Piarista Atyák Buffalo-i Tehetségesek Iskolájának tanára a csapatparancsnokok ügyvezetési (magyarul adminisztráció) kötelezettségeiről és a különböző szabályzatokról, Dr. Forgáchné Papp Klári cst. a cserkésziskolák tanfelügyelője, a tábor helyettes pk-a, a magyar iskolákkal való kapcsolatokról, Dolcsch Melinda cst. a csapatvezetéről, Dr. Vareska György cscst. a táborvezetéről, Bodnár Gábor cscst., szöv. ügy. elnök, tábor pk. társadalmi kapcsolatainkról (szociológia-hungarológia), Dr. Lehotay Judit cst. lélektanról és Dr. Ádám János S.J. cscst. A Jézus Társaság magyar rendtartományának főnöke, jellemnevelésről tartottak előadásokat. A tábor végére mély lelki közösség alakult ki a tisztjelöltek között, úgy éreztük, mintha már nagyon régóta együtt lennénk és nagyon sajnáltuk, amikor a választás sor.

Egy VK táborban persze nemcsak előadások, lelki közösség és táborfűz utáni „lelki duma” van.

Munkában a titkárság. Lent: A délamerikai (Venezuela, Brazília) küldöttség.

Voltak „üditő” jelenségek is. FERI bá és társacsermester tudományát szemléltetően mutatta be a csodálatos tuss, amiből víz is folyt és meghozza milyen hideg! Csak azt nem tudta kitalálni senki sem, hogy miért terveztek a rétre ahol a szél (állandóan) fúj és a függőnyt (mindig) félre libbentette... Csodálkozunk tehát, hogy a higénia orozslánszívú megrögzött hívei is csupán éjnek idején használták...? Ezek üde színfoltjai voltak a szellemileg elég nehéz programnak. Szinte örült mindannyiunknak, amikor berozsdásodott csontjait egy kicsit megmozgatta az elmaradhatatlan jobbra-át! — balra-át! vagy egyéb „gyakorlati” program.

Az idő gyorsan elszállt és az utolsó zászlófelvonás következett. Az előző esti szokásos tisztavatás felejthetetlen élménye után még egy meglepetés várt ránk. Egy apa megtanította őrsvezetőjelölt fiát kürtölni; zászlófelvonáskor a diszjel és a lefújás hangzott fel. Azt hiszem ez a fillmore-i dombok fölött elhaló gyönyörű kürtész órok emlék marad mindannyiunk számára. Latyak bá!

A kiscserkész-vezetők

PÓLYÁS CSERKÉSZ

Kékessy Gyuri és felesége Gertrud (4442 Oceanview, Mentrose, Calif.) örömmel újságolja a MCsnek, hogy megszületett Kinga Sarolta, akit már is cserkésznek tekintnek. „Az aranyos los angelesi vezetők gondoskodtak, hogy a pólyás cserkész megfelelő felszerelést kapjon, két hálósájkja is van, — így hát nincs pardon, előbb-utóbb menni kell a táborba” — írja Gertrud.

Szívből köszöntjük Kingát és a szülőket!

ELSŐ AZ ELSŐK KÖZT

A 13. sz. Szondy György cserkészcsapat most ünnepelte alakulásának 25. évfordulóját. A családi ünnepség misével, istentisztelettel kezdődött, másorral folytatódott, — ennek keretében kiállítás büffé, tombola volt, végül táborfűz.

A MCs meleg üdvözlését küldi a csapatnak, mely negyedszázaddal ezelőtt valamennyi Európán kívüli csapat közt elsőnek alakult meg.

Jövő számunkban erről bővebben megemlékezünk.

TORONTO MELLETT LESZ A JUBI-TÁBOR

Hónapokon keresztül nyílt kérdés volt: hol lesz a jubi-tábor? Legalább öt-hat elképzelés közül végül is az intézőbizottság Torontót választotta. Illetve Toronto környékét, azt a területet, amelynek neve ezentúl „Telesi Pál Cserkészpark” lesz.

Ertesülésünk szerint a tábor-előkészítés munkálatai jól haladnak. Dehát van is mit tenni, hogy augusztus 14-ike és 24-ike közt ezer cserkésznek, vagy még többnek alkalmas legyen táborozásra a Toronto melletti terület.

Jövő számunkban erre a kérdésre visszatérünk.

Képeink, fent balra: A kiscserkészvezetők törzskara; jobbra fent: A tábori mise közönsége; lent: Vendégek és a parancsnokság.

Cserkészből Sydneyben

Mikor az idei Cserkészbál rendező Vigalmi Bizottság első ülésén az egyik rendező arra ajánlkozott, hogy a telefonkönyvet elolvassa és az abban található magyaroknak címéz és küld meghívókat, a bizottság többi — s már akkor fáradt — tagjai nem tartották az ötletet érdemesnek arra, hogy ellenezzék. Ha valaki a telefonkönyvnél jobb olvasnivalót nem talál, az megérezt arra, hogy a telefonkönyvnél jobbat semmi más célra se találjon.

Am a terv valószínűleg megütötte a János-fazekát (Jackpot), mert 600 magyar szórakozott nagy-

szerűen a 450-re tervezett Magyar Központban rendezett Cserkészbálon. Minden tíz székre 12 ember jutott, minden négyzetláb tánchelyre legalább három láb és hat tyúk-szem — ami viszont hajnali fél 3-ig senkit sem zavart.

A siker tökéletes volt.

A siker — a magyar társadalom sikere — elérte az előre megtervezett, megálmodott és kiimádkozott nivók összegét. Sydney jóérzésű és áldozatkész magyarjai megmutatták és bebizonyították hogy ha nemes és arra érdemes célról van szó, ott sem erkölcsi, sem anyagi támogatásban hiány nincs. A ren-

dezőség — a Magyar Cserkész Mozgalom nevében — köszönetét fejezi ki és büszkén nyugtázza a sydneyi magyarok támogatását. Kettő és félezer dollár bizonyítja, hogy a Sydneyben működő cserkészcsapatok mögött áldozatkész magyar társadalom áll.

Az est a bálkirálynő választással érte el tetőfokát. Falvi Margit lett általános közmegeledéssel a bál királynője, udvarhölgyei pedig Sörös Andrea és Rau Ilona.

A bál megoldotta sátorkészletünk megújításának gondját. Vadonat új sátrakkal mentünk táborozni Tamworthbe karácsony után.

Magyar zászló a kastli dombokon

Akit augusztus első napjaiban Kastl vára felé vitt az útja, — a városka főterén önkénytelenül is beleakadt az útjelző táblába: „Magyar Cserkész-tábor”. Mikor pedig a bärnhofi vadászház irányába gördült tovább a kocsink, apró, kis táblák jelezték minden kanyarban, csak erre tovább, a tábor felé.

A tíz perces autótú végül is a bärnhofi vadászház mellett kanyarodva a dombok tetejére vezető, fenyvesekkel körülvett európai cserkészterület „Petőfi Sándor” nagytáboráig vezetett.

A festői székelykapu előtt, mely

a terület híres ezermesterének, Tihor Péter mérnök-öregcserkésznek tervezése, külön parkoló helyek jelezték, hogy innen a látogató csak gyalogszerrel mehet tovább.

A kapuőrsegnél jelentkezve egy sárganyakkendős „tábori rendőr” társaságában indulhattunk csak tovább a tábor központi parancsnoksága felé. A kaputól pár méterre, hatalmas, színes tábla jelezte a hét altábor, — Kiskőrös, Nagykőrös, Kecskemét, Sárospatak, János vitéz, Bem apó, Kukorica Jancsi és Pató Pál altáborok helyét. Minden tábor neve egyben jelezte,

Felső kép: A parancsnokság egyrész; alsó kép: A lányok zászlórudat szereztek.

hogy a Petőfi-jubileum keretében a nagy költő életének eseményeiből valók a tábor nevek.

A táborparancsnokságon a naposztást, akkor éppen Goda Mária leánycserkésztest, Clevelandből, — várt bennünket. Mosolygós fiatal cserkészvezető, aki külföldön, Münchenben született és Clevelandban nevelkedett, adott azután tájékoztatást a tábor életéről és mutatta meg később az egyes altáborokat. Itt tudtuk meg, hogy a táborokban 403 leány és fiúcsereksész van jelen, akik 12 országból (USA, Kanada, Ausztrália, Anglia, Belgium, Hollandia, Franciaország, Svédország, Olaszország, Ausztria, Spanyolország és a vendéglátó Németország) jöttek össze a nagytáborra. Utunk először a központi térségen lengő lófogókhoz vitt, ahol három árbócrúdon lengett a magyar zászló alatt a 12 ország lobogó serege, jelezve az egyes országokat, ahonnan a fiatalok összejöttek.

A hatalmas térség szélén először a tábori konyhát csodáltuk meg. Itt találkoztunk a tábor helyettes parancsnokával, Mgrs. Varga Gábor cserkésztesttel, a kastli gimnázium fiúcsapatának parancsnokával. Gáborbá, ahogy itt szólították a cserkészek, az ételmezés, beszerzés főnöke, a tábor szállásmestere volt. Parancsnoksága alatt Kátay Zoltán malmói cserkésztest, főszakács vezetésével kitűnő konyhát láttunk. A német hadsereg ambergi páncélos alakulatának két hatalmas, modern konyhaautóján történt a főzés. Az ételmezés, az együtt elfogyasztott kitűnő ebéd kitűnő volt! Pedig biz' nem könnyű több mint négyszáz embernek főzni.

A konyha után megnéztük a nagyszerű tábori kórházat — sajnos beteget nem találtunk. A tábor orvosi, Dr. Soltész Emőke, Dr. Szász Levente és velük Dr. Varga

József szorgoskodott. Kitűnően felszerült gyógyszertár, fehér lepedős tábori ágyak jelezték: itt „kórházban” vagyunk!

A közelben tábori telefon csilingelt, jelezve, hogy a tábor egyes altáborai telefonállomásokkal vannak összekötve. A tábori ebédllő nagy térségének a szélén az előadó sátrak álltak, hogy rossz idő esetén befogadják a táborok lakóit étkezésre vagy előadásokra.

Utunk először a „Bem apó” őrsvetőképző táborba vezetett, ahol Szabó Ödön cserkésztsízt, a tábor kiképzési vezetője fogadott bennünket a tábori irodájában, ahol fiatal kiképzők, — segédtsízt szorgoskodtak az egyes előadások előkészítésében. Ebben a táborban képződnek az európai csapatok jövő őrsvetői, 14—15 éves fiúk és leányok. A magyarság nevelési anyagon kívül (magyar irodalom, történelem, földrajz), pedagógia előadások, cserkész ügyességek (térképzés, csomózás, jeladás stb.) tartították a programot. Az előadó téren éppen Dr. Adám János atya, a cserkész pedagógia, vezetőképzés szakemberét találtuk, vidám, mosolygós hallgatói körében. Adám atya Amerikából jött át a táborra.

A következő négy altábor, — két fiú és két leány tábor parancsnokai, vezetői P. Solyvár János, Kelen Zoltánné, Lengyel Rita és Goda Mária, örömmel mutatták meg szép táborait és meséltek nekünk a sok országból összejött fiatalok tábori életéről. Végül a hatodik tábornál értük el a János Vitéz altábor, ahol a kiscserkész őrsvető jelölteket képezték. Padányi Erzsébet testvér, a bécsi magyar csapatok parancsnokának vezetőjével bábjáték készítő munkát láttunk, majd a mesélés mód-szereiről hallottunk Bajnóczi Teréz torontói leányvezetőtől kedves, talpraesett előadást. A egyszerű ebéd után találkoztunk végre össze Kölle Gyurkabával, az európai cserkészkerület parancsnokával, a táborok központi vezetőjével. Gyurkabá örömmel válaszolt kérdéseinkre, melyekből a látottak alapján jegyzeteinket készítettük. Töle tudtuk meg, hogy az európai táborra meghívott amerikai-kanadai-ausztrál fiatal vezetők a tábor előtt

Iselinben (New Jersey) került megrendezésre a new yorki körzet hagyományos „Ifj. Keresztes Béla Atlétikai Emlékverseny”, melyen közel 100 cserkész mérte össze erejét futásban, távol- és magasugrásban, súlylökésben és labdadozásban. A versenyzők 35 éremért küzdöttek. Az idén is a passaiaciak zsebre vagy előadásokra.

18 napos nagy európai körúton vettek részt. A körút 24 résztvevője a luxemburgi repülőtérén találkozott s onnan kisbuszokkal indultak végig Belgiumon, Franciaországon, Spanyolországon, Svájcra keresztül egy 8.000 km-es úton, szinte azt mondhatnánk fél Európán keresztül. A körút kitűnően sikerült s a tengerentúli kontinensek résztvevői találkoztak egyszerű, színes program keretében az említett országok magyarságával, cserkészcsapataival. Goda Marica szerint, aki kísért bennünket, nehéz lenne megmondani, hol volt szebb a program: Brüsszelben, Párisban, Madridban, Genfben, Zürichben vagy Münchenben? Utközben a híres búcsújáróhelyre, Lourdesbe is ellátogattak.

Táborjáró utunk végén az öreg-cserkészek Pató Pál táborába is eljutottunk. Itt a tábor parancsnoka, Kuster Dezső bécsi cserkésztsízt, mutatta be a tábor tagjait, régi cserkészvezetőket, a tábori

munkában nagyszerűen segítő öregcserkészeket.

Befejezésül a bürrhofi vadászházhoz jutottunk, ahol a tábor legkisebbjei, majd száz kiscserkész tanyája volt. Dr. Fábrián Károly a kiscserkész tanyája parancsnoka mosolygva mutatta be az apró kiscserkészek, 6—9 évesek vidám tanyáját, ahol Sr. Tóth Angélik frankfurti cserkésztsízt vezetésével éppen vidám népi játékok tanulása folyt. Öröm volt látni a sok, vidám kiscserkészt, akikről az ott látogató Ambros Szaniszló atya, frankfurti lelkes mondta: ha fiatalabb volnák, bizony kiscserkészvezetőnek mennék.

Sajnos a látogatás végére értünk, sietünk kellett tovább Frankfurt felé! Így csak annyit mondhattunk még el búcsúzóul, a kastli magyar cserkész tábor, a Petőfi sátorvárost, szívünkbe zártuk!

Jó munkát továbbra is, európai magyar cserkészek!

Kornélius.

S Z Í N K O C K Á K A U S Z T R Á L I Á B Ó L

Tíz előadó és hetven hallgató részvételével az iskolai szabadság alatt tartotta meg a Szövetség — a Kerület rendezésében — a szokásos őrsvetői, regős, iskola és cserkésztsízt vezetőképző táborát Adelaideben, egy tengerparti sport táborban.

Egy héten át, kora reggeltől késő estig előadásokat hallgattak, néptáncra és játékokra jöttek össze a hallgatók. A regősök Sárköz tájegységét tanulmányozták, s miután a lányok már előzőleg heteken át varrták a sokszínű népviseletüket, estére ezekbe öltözve mentek a „fonóba”. A regős fiúk faragtak, elkészítették a sárközi „életfát”, a leányok pedig sárközi rongybabát készítettek, felöltöztetve azokat ugyanolyan ruhákba, mint a négy falu lányai és asszonyai szoktak viselni a templomban.

Az őrsvetők komoly cserkész-vezetői kiképzést kaptak, 24 órás portyára mentek, egyéni akadályversenyen vizsgáztak a „tudományokból”. Huszonnégy igen komoly, fiatal őrsvető jelölt végezte sikerrel a tábor.

Az iskolatábor tíz hallgatója történelemből és földrajzból (néprajzból) hallgatta végig az előadásokat és vizsgáztak a sikerrel nyilvánosan a meghívott vizsgabizottság előtt.

A zárónapon az adelaidei Regnum Házból népművészeti kiállítással, fonó jelenettel fejeződött be a tábor, majd az adelaidei cserkészszülők ebédrel és vacsorával búcsúztatták a más város-beli vendégeket.

*

Magas lánggal lobognak a fállyak a Centeric Hall főbejáratánál, hosszú autósor suhan be a nagy kapukon — Adelaide magyarsága lelkesen és hűségesen támogatja a cserkészbált. Az már szinte természetes, hogy mindenki ott akar lenni...

A kiscserkész az utolsó simításokat tesz egyenruhájukon az előtér ajtajában, felkerül az árvalányháj a sapkájukra, hogy teljes díszben legyenek.

Az MHBK és regős cserkészek táncosai mindenki nagy tetszésére gyönyörű palotást mutatnak be, majd a nagy pillanat is elkövetkezett: megkezdődik a felhírhúzás elsőbálozó leányok bevonulása kísérelőkkel. Szívdobogva fogják egymás kezét, s Frédi bácsi mondja be a neveket. Bizonyos, hogy húsz-harminc év múlva, hosszú téli esteiken, a lobogó kandalló tüze mellett is vissza fognak emlékezni erre a feljethetetlen estére, s a kis csokor virágra, amit táncosaiktól kaptak.

Magyar cserkészélet Ausztráliában (túldoldali képeink is): Fent Rauch Károly, az ausztráliai kerület parancsnoka Adelaide-ban megnyitja a vezetőképző (tsízt, segédtsízt, őrsvetői) valamint a regős tábor. Eszátt Sydney, Melbourne, Adelaide, Perth és Geelong magyar cserkszei Sárköz népviseletét tanulmányozták.

A bemutatott elsőbálozók és kísérei a következők voltak: Dan-csecz Éva—Vass Róberttel, Mé-száros Szilvia — Kárpáti Attilával, Laub Julika — Révész Istvánnal, Tóth Marika — Monaghan Mi-hállal, Környei Zsuzsa—Schreiner Péterrel, Perger Aranka—Rehman Andrással, Ifkovits Bea — Farkas Tamással és Kolner Bea—Telkesi Zsolttal.

CSERKÉSZ „ANNA BÁL” MELBOURNE-BEN

A megvilágított cserkészjelvény-nyel a színpad háttérében, a zászlódiszbe öltözött Leggett's Hall-ban gyülekezett az idén is Mel-bourne magyarságának színe-java az idei cserkészbálra. A hatalmas termet megtöltötte a négy cserkész-csapat szüleinek, barátainak, vala-mint a társegyesületek tagjainak nagy szeretetköre.

Az elsőbálozó leányok és tánco-saik a következők voltak: Krszte-kanits Zsuzsi — Hende István; Po-zsonyi Ildikó — Pakacylla Péter; Urbanek Iлона — Arnold Róbert; Jursonovics Kati—Hamzák Zoltán; Kaltenecker Marika — Virág János; Rácz Zsuzsi — Ivánka László; Fóra Judith — Ivánka Imre; Gaál Éva —

A bál éjszakáján megtartották a szokásos szépségkirálynő választást és a legtöbb szavazatot Környei Zsuzsa kapta, második Dan-csecz Éva lett. A „Charity” ki-rálynő Perger Aranka volt, máso-dik Ifkovits Éva.

Pápai Istvánné lct., cspk.

Markovics György; Kerekszászi Ma-rika — Dér József; Szabó Ágnes — Berekszászi György; Király Éva — Horváth Károly; Piller Zsuzsi — Gyarmathy Dénes; Pásztor Kati — Jandó László; Tóth Marika — Csil-ag István; Magyar Emmi — Bánhi-di Péter, és Borsos Kati — Hajnal Róbert.

Ejfélkor kihirdették a bálkirá-ly-nő választás eredményét, s Krszte-kanits Zsuzsi lett a királynő, míg udvarhölgyei Jursonovics Kati és Piller Zsuzsi.

SYDNEY

Sydneyben két cserkészcsapat működik: a 30. sz. „Körösi Csoma Sándor” cserkészcsapat és a 66. sz. „Papp-Váry Elemérné” leánycser-kész csapat. A fiúcsapat már 23 éve működik Ausztráliában, míg a le-ánycsapat az idén ünnepli fennállá-sának 10. évfordulóját. Az átlagos létszám a két csapatban 50–70 kö-zött változik, ami éppen elegendő ahhoz, hogy a Flemingtonban lévő Cserkészotthont megtöltsse, ahol szombat délutánonként 2–4 óra között tartja a két csapat összeje-veteleit. A nyári nagytáborok nép-szerúségét mi sem bizonyítja job-ban, mint az a zaj, mely 100–140 magyar cserkész torkából fakad és felébreszti az egyébként csendes ausztrál őserdőt.

Az évek folyamán Perthben, Mel-bourneben, Canberrában, Brisbane-ben, a Kék Hegyek alján és Men-angleben táboroztunk, sőt tavaly húsz legénycserkész 7–800 kilomé-teres vízi mozgótáboron vett részt, ami emigrációs cserkészmozgal-munk egyik legmerészebb vállal-kozása volt. Az idén Tamworth környékén tervezzük táborozni, jö-vőre pedig a 4. Ausztráliai Magyar Jamboreen veszünk részt, Adelaide-ben.

PERTH

Új vezetőség választása

A perthi Cserkész Támogató Testület június 22-én tartotta évi tisztújító közgyűlését. A már ed-dig is számos éven át dolgozó, ál-dozaatos cserkészmozgások közül elnöknek Serfőző Lászlót, alel-nöknek Zentai Károlyt, titkárok-nak Kalotás Árpádnét és Horváth A.J.-t, pénztárosnak pedig Percsy

Károlynét választották meg. Az elnökség terhlét három munkás éven át viselő lelőpő elnök, Per-csy Károly, beszédében többek között ezeket mondotta: „A mun-ka nemcsak a cserkészszülők, ha-nem minden magyar szülő felada-ta kellene legyen, mert a cserké-szetben végzett munka gyümöl-csét az összmagyarság szüreteli le. Itt van az a lehetőségünk, hogy a magyar jövőt — még mindig nem későn — kedvezően befolyá-solhassuk, csak éppen dolgoznunk kell érte közös erővel. A magyar jövő a mai magyar ifjúság kezében van, s ifjúságunk nevelésénél ezt soha nem szabad elfelejtenünk. Az aratásunk olyan lesz, amilyen a munkálkodásunk volt.”

STUTTGARTI KRÓNIKA

Gyülekező Stuttgart-Cannstatt-ban volt egy szombaton délután, innét indultunk közösen az er-lachi tanyázásra. A tanyázást is-tentisztelettel nyitottuk meg. Ki-pakolás, ágyakrendezése, és végre eljött az ideje az uzsonnának, a várva-várt uzsonnának. De sajnos nem sokáig élvezhettük. A nagy-cserkészeknek megkezdődött a

A cserkészetet támogató perthi magyarság teljes bizalommal te-kint a jövő elé, mert a múltban tapasztaltakból tudja, hogy a meg-választott vezetőségénél jó kezek-ben lesz a rájuk bízott magyar fiatalság ügye. De az is nyilván-való, hogy az életfontosságú ma-gyar nyelv tanításában és meg-tartásában a szülőknek még az eddiginél fokozottabb mértékben kell résztvenniük. Magyar szülők ne beszéljenek másként gyerme-keikhez, csak magyarul, s a lehe-tőség szerint tanítsák meg őket magyarul írni és olvasni is. Az ilyen nemes munkálkodást bizo-nyosan a megérdemelt áldás fogja majd kísérni.

sától kérdezősködött. Szép lassan mindenki sorra került. Nora néni nem hagyott minket addig béké-ben, míg szép sorrendben nem mondtunk neki, mit kell tenni akkor ha például megmar egy kigyó. A kiscserkészeket be is fog-ták, sebesítet kellett szegények-nek játszaniok. Nekik tetszett az egész, de nekünk, nagycserkészek-nek kevésbé.

próbáztatás. „Elsősegély”! Volt akinek ideje jutott, hogy elolvas-sa a cserkészkönyvet, vagy a tár-

Réka néni kikérdezett bennün-ket, mi a teendő a különböző ájulásoknál? Fehér vagy vörös

ájulás? lábakat fel vagy le? milyen a vérzés, melyik érből szökik ki a vér? elvérzel-e ha nem segít rajtad senki? Utána volt még egy állomásunk, Péterusz nyüzött benünk a balesetekkel, mint pl. ficam, lábtörés, orrvérzés. Szerencsére ezt is túléltek. Már esteledett, de a napnak még nem volt vége. Fát kellett gyűjtenünk az esti tábornézőhöz. Mikor ez is megvolt, végre megint asztalhoz ülhetünk. A vacsorát a fiúk főzték, mindenkinek nagyon ízlett. Persze lehet, hogy csak azért mert pokoli éhesek voltunk. A vacsorát

tábornéző követte, aminek a folyamán egy pár kiscserkészt felavattunk, és egy egész kiscserkészsőrsöt felvettünk a cserkészarjba.

Tábornéző után éjjeli séta az erdőben; figyeltük a csillagos eget, megtanultunk teljes sötétségben hangtalanul járni az erdőben; ritka szép élmény volt.

Vasárnap reggel torna, reggeli,

egyéni próbáztatás volt a program. Beszélgettünk a különpróbákról, gyakorlati hasznokról, stb. Ebéd után morze-gyakorlat volt, különböző játékok formájában.

Nemsokára elérkezett a tábornéző ideje. A tábornéző imával és énekkel fejeztük be. Megérkeztek a szülők, bepakoltunk a kocsikba és indultunk haza.

Györgyi

A cuclikülönítmény

Mi volt a nyári tanya? A kaliforniai magyar cserkészsparancsnokok által kiűzött csataközpont. A parancs: tessék megnyerni a döntő csatát az amerikai kvázi-kulturába beolvadás ellen, az elpuhulás — a szmog és beton — a természet lealacsonyítása — az istentagadó — emberi szeretetet nem ismerés elleni háborúban. Az ellenség — öt-től kilenc éves gyermekek. Uram Isten!

Fülig felfegyverezve indultak neki a vezetők. Hátizsákok, iránytűk, fűzetek, bakancsok, idegesillapítók, színesceruzák, izmos karok, égő szemek, vidám dalok és hasonló robbanó anyagokkal felszerelve álltak szemben a jó idegekkel, bátorággal dugott biciklival és daccal előkészült ellenséggel.

Illatos fenyők között, katicabogaras selymes pázsiton, túrőspalancsintával jóllakott gyomorral összecsapott a két had. Dúlt a harc napokig. Erzsé és Ottó bá vezetésével, kik az éjszakai órákban készítették a másnapi haditervét, haladtak előre a vezetők. Falvy Alice csatakiállításai időnként vissza-

verték az ellenséget. Marianne bá és Anikó bá alvezérek alattomos fegyverrel — jó kedvvel és szeretettel ejtettek hadifoglyokat, kiket Inci néni vett kezelésbe és agymosást adott a magyar iskolában.

A csata sokáig döntetlen maradt mert az ellenség misztikus módon éjszakai pihenés nélkül (ilyenkor hasajtóért vagy mamiért, vagy a hazai kiscica-kutyáért sírtak — ezeket az örök éber Judit bá költöztette fejbe) reggelre új erővel folytatta hadjáratát.

Vizont a harc vége felé kezdték beadni a derekukat a kis katonák. Az állandó magyar szó és oktatás, a barakk-szemle, a tisztelgés és sorbanállás ellen bírták a harcot. De mikor kirándulás, akadályverseny, medve, tábornéző, vicces játék, szeretetkör és egyéb ellen kellett harcolni — nem futotta az erőből.

Ilyenkor rájött a kis had, hogy nem egymás ellen megy a háború, hanem egymás mellett.

Mire az apró sereg vizont feladta a harcot és boldogan állt be hadifoglynak — a vezetés csapata félholtan

terült el a kimerültségtől.

Ez volt a tanya. Egy esete. Vizont nem adja fel a harcot és újabb táskával készül a jövő évi találkozáshoz a két had.

Fóty Judit (Túrogató)

SPORTHÍREK

Az 1974-es, New Yorkban tartott amerikai vívóbajnokságon egyszerre három cserkésziünk versenyzett. Vári Ági (41. lcs.) a new brunswicki Hungarian American Athletic Club tagjaként az elődöntőig jutott. Farkas Iza (41. lcs.), egyetemista csapatának versenyzőjeként vett részt, az egyéniben az idén nem indult, míg tavaly a 19 éves aluliak korcsoportjában országos bajnokságot nyert. Kristó-Nagy Elka (38. lcs.) pedig a passaici (N.J.) magyar református egyház csapatában három más magyar leánnyal versenyzett az évi bajnokságon. A Magyar Cserkész ezúton gratulál a három versenyzőnek.

Cserkészcsapatok a new jersey-i Magyar Napon

Nem kevesebb, mint 6 ezer főnyi közönség volt a Magyar Napnak, melyet New Jerseyben, a Garden State Arts Centerben rendeztek meg az elmúlt őszön. A kifogástalanul megrendezett ünnepély sikeréhez nagyban hozzájárultak a környékbeli — new yorki, a new brunswicki, a woodbridgei, passaici és philadelphiai — csapatok.

Gyönyörű őszi reggel volt, a Center körül hatalmas sátrak álltak lacikonyhák, másokban művészeti kiállításokat rendeztek.

A délelőtti műsor keretében felvonultak a cserkészcsapatok, a new brunswickiek pedig résztvettek a délutáni „hivatalos” műsorban is, mégpedig rendkívüli sikerrel.

A new brunswicki 5-ös és 41-es cserkészcsapat táncaiban önfeledten gyönyörködött a 6 ezer főnyi közönség és szünni nem akaró tapssal jutalmazta őket. Valójában a két cserkészcsapat a „Palóc Est” műsorszámait mutatta be itt is.

Magyarázatul hozzáfűzzük: a két new brunswick csapatnak igen szép, mondhatnók hibátlan egész

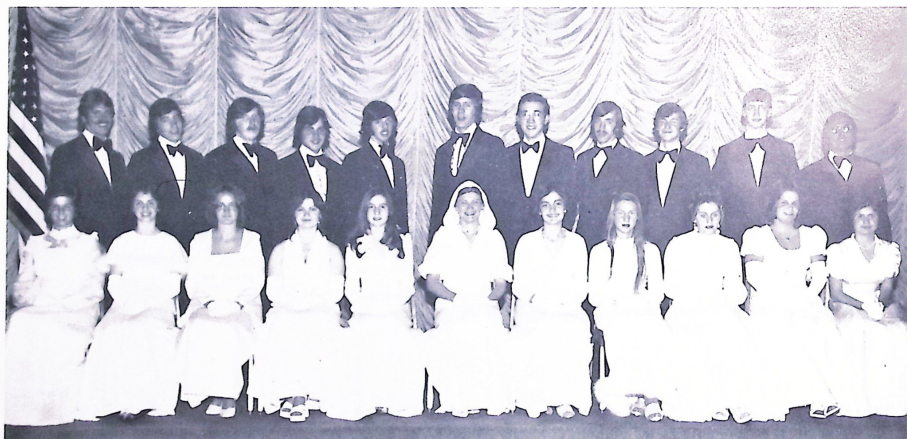
Fent: A 41.sz. Lorántffy Zsuzsánna csapat (New Brunswick, N.J.) üveges tánca. Háttal: Vári Ági, Lelkes Livia; szemben, balról jobbra: Zalan Erzsé, Vári Ida, Németh Zsuzsi és Szilárd Olga. Középső kép: A Bornemissza Gergely fiú- és a Lorántffy Zsuzsánna lánycsapat bemutatása a „Nagyredei lakodalmass”-t (menyasszony-tánc). A Nagyredei Lakodalmass egyik részlete, a menyasszony búcsúztatása. A new brunswicki cserkészlányok üvegestánca (balról jobbra): Zalan Erzsé, Vári Ida, Vári Ági, (háttal) Lelkes Livia.

estet betöltő műsora van, melyet külön is előadtak és aztán megismételték. Szó van arról, hogy a „Palóc Estet” más városokban is bemutatják.

Most hát ebből a repertoireből mutattak be néhány táncot a new brunswickiak a Magyar Napon: az üveges táncot, az ipolymenti verbunkot, a nágyrédei lakodalmast.

A táncokat a fiatalok ropták, de a ruhákat a mamák varrták!

A new yorki cserkészbál: elsőbűlosok.

Nt. Bertalan Imre vezényli a fiatalok és nagyon fiatalok dalkarát.

A clevelandi cserkész nap

Szakadt az eső, a rendezők hangulata erősen megoszlott, de végül is a derülátóknak lett igazuk: zászló-

felvonásra, a csapatszemlére, az istentiszteletre kisütött a nap. A magyar napnak ezuttal is nagy közönsége volt és a nap jelentőségét

emelte az is, hogy ezuttal messzeföld-ről érkezett cserkészek is voltak: ausztrálieiak, venezuelaiak, európaiak, montrealiak, edmontoniak...

A szokásos kiállítások, bemutatók mellett a nap fénypontja ismét a gyöngyösbokréta volt. A krónikás nem mer arra vállalkozni, hogy eldöntse: az eastside-iak, vagy a westside-iak tánca, öltözeke volt-e szebb?

Talán még maguk a clevelandiak sem tudják. Jó lesz ebbe nem avatkozni.

A clevelandi cserkésznap: Bodnár Gábor üdvözlő a közönséget.

Ökumenikus istentisztelet a clevelandi cserkésznapon.

CSERKÉSZBÁL BUENOS AIRESBEN

Az argentinai magyar cserkészcsapatok az idén is megrendezték szokásos báljukat, a buenos airesi Club Espanol (Spanyol Klub) termeiben.

A cserkészcsapatok zászlós bevonulását a magyar ruhás vezetők követték. Benedek László csest spanyolul, Nt. Hefty László csest pedig magyarul mondott ünnepi beszédet.

Az ünnepi beszédet palotás követte. Nagyon szép volt.

Utána az elsőbálos lányok bemutatására került sor.

Két óra tájban hirdették ki a bálkirálynő-választás eredményét: ez évben Bernáth Anikó lett a bálkirálynő, első udvarhölgyek Szentpétery V. Klára és Markán Lidia (a választás döntetlenül végződött a kettő között), második udvarhölgy pedig Hefty Klára.

A bált a már hagyományos tábornizzal fejeztük be.

Salay András

Dr. Szabó Gyula leveléből:

Buenos Aires — "Kevesebben lettünk ismét. Dr. Girsik Géza, a 11. sz. Bocskai cscs. volt parancsnoka, 85 éves korában elhunyt. Úgy tudom, ő volt az utolsó, aki annak idején a nagy cserkész mozgáborozáson, a VÁGI TUTAJ-ÚTON Sik Sándorral együtt részt vett. Cserkészek temették aug. 10-én. A Magyar Ház nagy termében fiú- és leánycserkészek álltak dísz-őrséget ravatalánál, majd egy csapatnyi cserkészfiú és lány körbevette a gyászoló közönséget. Az egyházi szertartást Ft. Domonkos László cst. a Pannonia Sacra parancsnoka végezte. Megemlékezése után Benedek László, arg. vezetőtisztünk búcsúztatta. Az öregcserkészek nevében én szólottam. Horváth János csest. honi egri földet helyeztet koporsójára. Mater Rafaela „PLATANOS” nevében búcsúzott. A szertartás végén a Himnusz és az imák után a Magyar Hírszkegyet énekeltük el."

A buenos airesi cserkészbál: (fenti kép) Először a cserkészek vonultak be, majd a palotást táncoló párok díszmagyarban. Az elsőbálos lányok (középső kép): Markán Lidia E., Silveiro Lilian M., Kati Krisztina, Mór Andrea, Bernáth Anikó, Filipiánics Zsuzsi, Barna Adrienne, Zumpf Erzsébet, Hefty Klára, Mizsey Alexandra, Szentpétery Varga Klára. Alsó kép: Hefty Klára, Szentpétery Varga Klára, Bernáth Anikó (bálkirálynő) és Markán Lidia.

ÚJ REF. LELKÉSZ PASSAICON (N.J.)

Nt. Király Zoltánt nemrégiben iktatták be Passaicson: dr. Némethy György a Cserkész Szövetség elnöke gratulál az új lelkésznek.

Őrsvezető-tábor Argentínában

Másfél évtizeden keresztül Platanos, magyar angolisaszonyok intézete volt a vezetőképző táborok színhelye, 1974-ben ott rendeztük meg az őrsvezetőképző tábort is, v. Hefty László csest vezetésével, 18 jelölt részvételével.

Mind a kiképzőket, mind a kiképzésre került fiú- és leánycserkészeket az Argentínában működő csapatok kereteiből válogatták ki. Mint parancsnokhelyettes és tábori titkár Lindqvistné D. Andrea lest végzett jó munkát és vele együtt Benedekné M. Mária lest, Lomniczy P. Letti lest, Benedek László csest, Lomniczy József cst, Gorondyné M. Judith lest, valamint Özdy András, Demes Ferenc, Papp Jenő st-ek dolgoztak eredményesen.

A segéd- és konyhaszolgálatot a Tök-őrs tagjai adták, 7 lányőrsvezető, akik a szakács különpróbat általános megelégedésre kiállták.

A 12.sz. cscs jelöltjei: ifj. Benedek László, Németh Gyula, Kraft Pál, Németh Alex, Papp István voltak. Benedek László „táboreslő” lett.

A 15.sz. csapatot Antal József képviselte, ő a második, aki a legtöbb pontszámot kapta. Haiden Richard, Kazinczy Ferenc a 16.sz. cserkészcsapatból jelent meg, a 39-

Lengyel jubileum

külgügyi hivatalunk vezetője dr. Chászár Ede csest a pittsburghi csapatok tagjaiból összeállított küldöttség élén látogatást tett a lengyel cserkész jubileumi táborában. A lengyel cserkész szövetség ezelőtti negyedszázaddal alakult meg az emigrációban. A látogatás a hagyományos magyar-lengyel barátság jegyében ment végbe.

Mi a színház — e-vel?

Egy emeletesen megszerkesztett hely, melyben egyes emberek egy emelkedőbb, s lepellet elrekesztett helyen fejben megjegyzett szerepeket, esetleg szerelmes jeleneteket csevegnek.

Ezer meg ezer ember szeme remegve, esetleg merengve mered e jelenetekre, befejezve, tenyereket egybe veegetve, elmennek megjegyezve, ejnye, de kellemesen tett el ez este ...

ik sz. leány cserkészcsapat pedig Dongó Katalin, Jándy Katalin, Kosánszky Katalin, Lomniczy Paulette, Bernáth Anna Mária és Kemenes Katalin képviselte; a 68.sz. leánycsapatból Korsós Judit, Mizsey Alexandra és Szuszánna, Widmer Ivonne vett részt.

A tábor programját a Magyar Cserkész Szövetség előírása szerint állítottuk össze, megtoldva fél nappal az egy napra tervezett portyát. A zord téli időjárás ellenére a Parque Pereyában nekiálltak a fiúk és gerendákból két kunyhót ácsoltak éjjeli szállásnak. A kunyhók bejáratánál messzire világító tüzet raktak és egész éjjel táplálták, míg a lányok sátrakban aludtak. Reggelre a zúzvara mindent ellepett, tornászás és reggeli készítése után sátrót bontottunk és mikor a nap alig emelkedett a látóhatár fölé, bevonultunk a platanosi körletbe.

Felemelő volt az utolsó esti tábornizz: az árbócnál az őrsvezetők fogadalmótétele az Argentínában élő cserkésztiszték jelenlétében. Laci bá mondott beszédet, kifejtve: mi a jelentősége annak, hogy ők is belépnek a magyar nevelők sorába? Hisszük, hogy ezek a fiúk és lányok egész életükben hűségesen szolgálják a magyarságot. —L.

Molnár Ferencné cst.

(Rio de Janeiro), a 25 éves 13. sz. Szondy György cscs. parancsnokának leveléből:

„Vártuk ebben az évben Mind-szenty bíboros urat, s úgy terveztük, hogy az ő látogatásával kapcsoljuk össze jubileumi ünnepségünket. Muriban, a Mindszenty-Kertben Taubinger Árpád és Valent Pál többhónapos munkával rendbehozták a faházakat, kicserélték a korhadt farészeket, kitisztították a parkot. A kert új kovácsolt vas kaput is kapott. Tízennégyen felmentünk július végén három napra, a fiúk Árpádnak segítettek, a lányok magyar motívumokkal kifestették az új ebédlőt. A látogatás — sajnos — jövő évre halasztódott.”

Nem úgy történt, ahogy tervezték, de azért jó, hogy rendbehoztak mindent, a MCs gratulál a negyedszázados jubileumhoz.

ÖTVEN CENTI

Dobos Vilmos cst. leveléből: „Most visszatérek a cserkésznapon folytatott beszélgetésre. Akkor ígéretet tettem Neked, hogy amíg élek, minden nap 50 centet adok a cserkésznek. Az szeptember 1-én volt, s így most a szeptemberi és októberi felajánlásomat \$30.50-et mellékelem csekkben, amit a N.Y.-i cserkészbálra ajánlok fel. A következő küldeményemet, mindig az elmúlt hó utolsó napján fogom feladni; hogy meddig, nem tölem függ. Örülök, hogy ilyen kis centekkel támogathatom a cserkészteket, de szívemhez semmi sincs közelebb, mint a magyar cserkészteket. Örülök, ha mások is, velem egykorúak, követnék példámat, hiszen oly kis összeggel, melyet mindenki, kis lemondással, teljesíthet. De sok kicsivel sokat tudnánk segíteni, hogy a magyar cserkészteket, és a felügyelete alatt álló magyar iskolarendszert izmosodhasson. Fogadd kérésem olyan szívesen, mint ahogy azt én küldöm.”

Micsoda távlatok nyílnának a magyar cserkészteket, ha minden magyar Dobos Vilmos példáját követné!

CSERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai50
Cserkészkönyv I.	3.00
Cserkészkönyv II.	3.00
Cserkészkönyv III.	3.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserekészkönyv	3.00
Kiscserkészek könyve I. (nyomás alatt)	
Kiscserkészek könyve II.	2.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	2.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
„Kalocsa” segédlet a regőstáborok anyagához	2.00
Különpróbák	2.00
Játékos és tábortüzi könyv	2.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”25

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	5.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Horváth Ferenc:	
HAZÁNK: Olvasókönyv és magyar nyelvtan	8.00
Horváth F. és Kassai A.:	
Virágoskert: Olvasmányok a magyar irodalomból	7.00
Népdalgyűjtemények darabja	1.00

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly. Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA
Kiadóhivatali vezető:
Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Faith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046
Európa: Padányi Erzsébet, Grund-
steingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.
Kanada: Jámor Lajos, 682 North-
cliffe Blvd., Toronto, Ontario
Argentina: Linguistné, Derkó An-
drea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.
Brazilia: Piller Gedeonné, C.P. 8730,
Sao Paulo
Venezuela: c/o Creole Petroleum,
Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested